

Bemærkninger til forslaget

I sin afsluttende betænkning om dansk mediepolitik (Bet. nr. 1029/85) har mediekommissionen opstillet en række principielle mediepolitiske målsætninger:

- Mediepolitikken skal bygge på ytringsfriheden og sikre reelle ytringsmuligheder.
- Det samlede mediemønster bør give den alsidige information, som er en forudsætning for den frie meningsdannelse i den demokratiske proces, i samfundsdebatten og i kulturlivet.

Desuden skal det samlede mediemønster medvirke til

- at dække behovet for alsidige og engagerende oplevelser. Målet omfatter både pluralitet og kvalitet.
- at styrke det særegne ved dansk (nordisk) sprog og kultur.
- at styrke forståelsen af og kendskabet til andre lande og kulturer.
- at bryde isolationen og fremme fællesskabet.
- at højne de enkelte samfundsborgeres informationsniveau.

For samtlige disse mål anfører kommissionen, at deres opfyldelse bør bidrage til hensyntagen til sproglige og kulturelle minoriteter samt fremme social og politisk aktivitet og en decentralisering, der kan øge den enkeltes udfoldelsesmuligheder, jfr. betænkningen side 16-17.

Mediekommissionen er naturligvis klar over, at disse målsætninger ikke uden videre lader sig realisere, og klar over, at der for visse grupper gør sig særlige problemer gældende. En af grupperne er de handicappede, og herom skriver en enig mediekommission på side 17 i betænkningen:

»Generelt er det kommissionens opfattelse, at det må være samfundets pligt at sørge for, at de handicappede med hensyn til medierne stilles så lige med alle andre, som det overhovedet er muligt. Det kan ske på mange måder, og alle muligheder må udnyttes, også de, der skabes af den hurtige elektroniske udvikling.

Med den vægt, der må lægges på mediernes betydning for den enkelte og for samfundet som

helhed, bør alle i princippet sikres samme mulighed for at få del i mediernes indhold. Denne mulighed bør ikke hæmmes af fysiske eller andre handicap, hvis der findes midler til at overvinde hindringerne.

... I sidste instans støder man her på økonomiske og dermed politiske problemer. Mediekommissionen forestiller sig ikke, at man kan foreskrive, hvilke udgifter det offentlige skal påtage sig i den forbindelse. Men den ønsker at understrege, at de mediepolitiske grundsætninger også må have den konsekvens, at ingen, der ønsker information gennem medierne, og som uden egen skyld er afskåret derfra, udelukkes fra muligheden, hvis hjælpemidlerne findes.«

Disse målsætninger er der bred politisk enighed om i folketinget, og det afspejlede sig bl.a. i socialministerens nylige redegørelse om forholdene for personer med handicap, hvor ministeren understreger, at »regeringens målsætning i indsatsen over for personer med handicap er, at hver enkelt får en tilværelse så nær det normale som muligt« (Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 3301).

Problemet er imidlertid, at det stadig kniber med at få taget skridt til konkrete forbedringer af forholdene.

I sin afsluttende betænkning diskuterer mediekommissionen en udbygning af lydaviserne (jfr. betænkningen side 189-192), men derudover stiller kommissionen ikke konkrete forslag til realisering af sin egen målsætning i forhold til gruppen af handicappede.

Socialministeren gør i sin redegørelse opmærksom på, at Døvefilm Video for tiden forhandler med Danmarks Radio om muligheden for at få sine programmer udsendt via -Danmarks Radios sendenet. Derudover henviser ministeren til en redegørelse fra kulturministeren om informationsmulighederne for blinde, svagsynede og andre læsehændicappede. Men i denne redegørelse konkluderer kulturministeren, at »med tilskuddet efter biblioteklovens § 18, stk. 2, kan der ikke skabes ligestilling i henseende til informationsmuligheder mellem læsehændicappede og folk, der læser uden